

Radnóti (Dinya) Vilmos

Endrőd 1914 - Budapest 2002.

A Dinya család az 1700-as években telepedett meg Endrődön.

A nagyszülők: Dinya Lajos szabó mester és neje Hidli Emília ügyes iparosok, jó nevű szabómesterek voltak. Öt fiúgyermekük született: Vilmos, Lajos, Ambrus, József és Illés. A szülők valamennyiüket iparos szakmára irányították. Vilmos apja szakmáját folytatta. Házasságot „bennszülött „endrődi lánnyal kötött, feleségül vette Tímár Veronikát. Házasságukból két gyermek született: Ilona (1912) és Vilmos (1914)

Az apa kiemelkedő szorgalmú és képességű szabó mester volt, aki életével és szorgalmával kiérdemelte az egyháztanácsai tagságot és az ipartestület vezetőségi megtiszteltetését. Nagy gonddal, példaadó szeretettel gondosan nevelték két gyermeküket. Ilonát tanítóképzőbe irányították Szarvasra. Fiuk, Vilmos az elemi iskoláit Endrődön, a gimnáziumot pedig Szarvason végezte. Ott érettségizett 1922-ben a Vajda Péter Gimnáziumban. 1932-ben tényleges katonai szolgálatra vonult be. Békéscsabán szolgált, mint „karpaszományos”. Leszerelése után Endrőd községben dolgozott, mint „díjtalan kisegítő”. Majd, 1938-tól községi „irodatisztnak” nevezték ki. Közben az egyetemen megkezdte jogi tanulmányait levelező úton. 1939-ben Rahóra kapott kinevezést az Erdő Igazgatósághoz. Onnan katonai szolgálatra hívták. Dubnón volt szolgálatban, később Munkácsra helyezték át. Innen 1944. január 2-án a frontra vezényelték. 1944. augusztus 12-én Mikulicen súlyosan megsebesült. Debrecenben, Nagykanizsán, Szombathelyen gyógyították. Majd a kórházzal és a súlyos sebesültekkel együtt Neuburgba vitték. Ott esett fogságba 1945. április 2-án. 1945 októberében haza került szülőfalujába. Itt szüleinél élt és folytatta félbemaradt egyetemi tanulmányait. 1947. december 20-án jogi doktorrá avatták. Rövid ideig még a szakmájában dolgozott, majd Sárbogárdon ipartestületi jegyzőként tevékenykedett. Később a Húsipari Vállalatnál lett főkönyvelő. 1948. szeptember 8-án kötött házasságot Tímár Irénnel, aki felsőkereskedelmi iskolát végzett. Házasságuk több mint ötven éven át szeretetben és békeességben folyt. Vilmos következő munkahelye a Dunai Vasmű volt, ahol mint vezető könyvelő dolgozott. 1957-1960-ig a Galyatetői SZOT Üdülő főkönyvelője volt nyugdíjazásáig. A fővárosba költözve nyugdíjasként is munkát vállalt. Szervezője és alapítója volt több mint 40 éve a Budapesten megalapított endrődiek egyesületének. Több évtizeden át feleségével együtt a Baráti Kör vezetésének meghatározó egyéniségei voltak. Elévülhetetlen érdemük, hogy még ma is működik az Endrődiek Baráti Köre, amelynek Vilmos élete végéig tiszteletbeli elnöke volt. Szívén viselte és lankadatlan figyelemmel kísérte szülőfalujának sorsát, így lett kezdeményezője és alapító tagja a Kiseréti

Gyógyszállóért Alapítványnak. Sajnos nem élhette meg, hogy az alapítvány hasznosíthassa a „bogárzói gyógyvizet”.

Tavaly még eljött Endrődre, amikor barátjának, Tímár Máténak szobrát avattuk. Akkor még nem gondoltuk, hogy ez volt utolsó hazai útja. Földi maradványát Budapesten a Kelenföldi Szent Gellért Templom urnasírjába helyezték a szüleihez közel örök nyugalomra.

Mi endrődiek, hálás szívvel gondolunk reá. Kívánjuk, hogy kiérdemelt, békés nyugalomát az örök valóságban meglelje.